

เทศน์อบรมพระวาส ฌ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

มักจะทำลายสิ่งดีงาม

ผู้กำกับ ปัญหาทางอินเทอร์เน็ตจากเว็บของหลวงตามีดังต่อไปนี้ครับ ผมกำหนดพุทโธไม่ให้จิตออกนอก ถ้าไม่ทันผมก็กำหนดเหลือคำว่าพุทหรือโธคำเดียวให้เร็วขึ้น ผลปรากฏว่าสติมีความรวดเร็วขึ้นมาก ถ้าเป็นความคิดที่หยาบ เมื่อขยับผมรู้ทันที แต่ที่ละเอียดมากๆ อย่างความจำหรือจิตที่กระเพื่อมน้อยๆ ผมยังตามไม่ทัน เมื่อเขาเกิดจนสำเร็จแล้วจิตปรุงแต่งออกมา ผมจึงรู้สึกแก้ไข จิตก็กลับมาที่เดิม ผมสังเกตได้อย่างหนึ่งว่า เมื่อผมกำหนดพิจารณารูป เมื่อพิจารณาไปพักหนึ่งจิตเริ่มจะทวนไม่ได้ แล้วความปรุงแต่งทั้งหลาย จะบอกให้ไปพิจารณาเรื่องอื่น ๆ ไปอีก จะเป็นเช่นนี้เรื่อย ๆ ซึ่งขณะนี้ผมก็ลองฝึกพิจารณาเรื่องเดียวกันว่า เมื่อถึงที่สุดแล้วเป็นอย่างไร ถ้าเป็นอารมณ์ที่หยาบ เมื่อพิจารณาสักพักหนึ่งก็สลายตัวไป บางครั้งก็มีความรู้สึกในใจ ไหวนิด ๆ

ในสภาพรวมของจิตของผมในขณะนี้ มีความสงบมากขึ้นกว่าเดิมมาก จิตอ่อนโยนลงกว่าเดิมมาก การท่องเที่ยวของจิตก็ลดน้อยลง ส่วนมากก็เที่ยวอยู่ภายในกาย หรืออยู่ในอารมณ์ที่เกิดเป็นปัจจุบัน ในขณะนี้ผมก็รับรู้ว่ามีแต่ความสงบของจิตก็ไหลนิ่ง ไหลไม่หยุด เคลื่อนตลอดเวลา ขณะนี้ผมกำลังพิจารณาความยึดถือในตัวในตน ความยึดถืออันเป็นเพียงอาการของจิตอย่างหนึ่ง ผมก็เห็นแต่ยังไม่ชัดเจนนัก ผมจึงขอกราบนมัสการ กราบเรียนผลการปฏิบัติธรรม และกราบเรียนถามหลวงตาที่ผมปฏิบัติมานี้ถูกต้องหรือผิดพลาดส่วนใด เพื่อผมจะได้นำไปแก้ไขให้ถูกต้องต่อไปครับ

หลวงตา กำหนดกว้างเกินไป เคยกำหนดอะไรให้เอานั่นจ่อลงด้วยสติเสียก่อน จิตจะรวมตัวสงบ จะไม่ไหล ความสงบไหลมีที่ไหน มันฟังไม่ได้แหละความสงบไหล มีแต่จิตไม่สงบมันไหลของมันตลอด ถ้าจิตสงบจะไม่ไหล นี่บอกว่าจิตสงบแล้วยังไหล ออกจากไหลไปก็เป็นบ้าเท่านั้น คนมันหลับมันไหล ไหลไปไหลมาก็เป็นบ้าไปเลย ให้กำหนดจุดเดียวจุดใดจุดหนึ่ง เช่น พุทโธก็เอาเท่านี้เสียก่อน เมื่อจิตสงบแล้วจะไม่ไหล อันนี้มันไม่สงบมันไหลอย่างนั้น จิตสงบจะไม่ไหล ให้กำหนดลงจุดใดจุดหนึ่ง นี่ดูลักษณะจับ ๆ จด ๆ ไม่แน่นอน เรียกว่ารวนเร พุดง่าย ๆ ไม่มีหลักมีเกณฑ์การภาวนา จิตจึงไม่สงบ

จะเอาจุดไหน ตั้งสติลงปั๊บตรงนั้น นั่นละจะเป็นการเป็นงานขึ้นมา ถ้าไม่มีสติอัน

ไหนก็เถอะ โลเลทั้งนั้น อธิบายยากอยู่นะ มันสับสนปนเปกันหมดการพิจารณาก็ดี เลยไม่ทราบว่าจะจุดไหน ๆ ควรจะเป็นหลักเป็นเกณฑ์ยังไงบ้าง มันรวนเรไปหมด จึงบอกให้กำหนดสติลงในคำบริกรรมบทใดก็เอาให้ตั้งตรงนั้น แล้วจิตจะสงบ จิตสงบจะไม่ไหล จิตไม่สงบนั้นละมันไหล เพื่อ ไหล จากนั้นก็เป็นบ้าไปเลย เท่านั้นละ

(พระเจ้าจากวัดมาบจันทร์ ระยอง มากราบนมัสการ) วัดมาบจันทร์ที่ระยองเราก็เคยไปพัก สักดี นี่เป็นลูกศิษย์อาจารย์ชา รวมแล้วเป็นสายหลวงปู่มั่น อาจารย์ชาทางฝ่ายมหานิกายกับทางฝ่ายธรรมยุตรวมกันในวงกรรมฐานนี้ ได้รับการอบรมจากพ่อแม่ครูจารย์มั่นทั้งนั้นแหละ จึงเรียกว่าสายท่านอาจารย์มั่น ทั้งธรรมยุตทั้งมหานิกายปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ท่านเหล่านี้ปฏิบัติคู่เคียงกันกับฝ่ายนี้เหมือนกัน เราไม่รังเกียจ ไปที่ไหนถ้าปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ หลักธรรมวินัยกลมกลืนกันแล้วเข้ากันได้สนิท ถ้าหลักธรรมวินัยก้าวก่ายกัน อย่างนั้นไม่สนิท แม้จะเป็นนิกายเดียวกันก็ไม่สนิท มันสนิทอยู่กับเรื่องวินัยหลักใหญ่ของพระนะ วินัยข้อบังคับของพระ

ถ้าพระองค์ใดเป็นผู้ข้ามเกินหลัก เฉพาะอย่างยิ่งคือหลักพระวินัยแล้วเข้ากันไม่สนิท แตกกันได้เลย ส่วนธรรมมีเหลี่ยมล้ำต่ำสูงเป็นธรรมดา สำหรับพระวินัยต้องคงเส้นคงวาหนาแน่น ผิดไปไม่ได้ ที่พระแตกแยกกันเป็นนิกายนั้นนิกายนี้ คือหลักพระวินัยปฏิบัติผิดเพี้ยนไป ข้ามเกินไป ดีไม่ดีเป็น อลัชชิตา หาความละเอียดไม่ได้ เหยียบหัวพระพุทธเจ้า คือพระวินัยนั้นละเป็นองค์ศาสดา เหยียบหัวพระวินัยไป ก็เท่ากับเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป อย่างนี้พระแตกกันได้ ถ้าต่างคนต่างปฏิบัติดี ถือหลักธรรมหลักวินัยเป็นเกณฑ์แล้วเข้ากันได้สนิท

เราเคยไปหมดแหละที่มาบจันทร์ที่ไหนสายท่านอาจารย์ชา เราเข้าได้สนิทหมดเลย เพราะเป็นภาคปฏิบัติดีด้วยกัน สังคมก็ยอมรับแล้วทั้งธรรมยุต-มหานิกาย ยอมรับเรียบร้อยแล้ว ไม่เป็นมัคคารณ สัคคารณ ไม่ห้ามมรรคผลนิพพาน ศีลธรรมเป็นเครื่องบุกเบิกเพื่อมรรคผลนิพพานด้วยกัน ขอให้ศีลมีธรรมตามหลักของพระเถอะ นี้ละคือทางบุกเบิกเพื่อมรรคผลนิพพานด้วยกันทั้งนั้น ถ้าข้ามเกินนี้แล้วไม่ได้ ใครจะว่ามาจากโลกไหนก็ตาม ไม่ใช่ทั้งนั้น หลักธรรมวินัยเป็นหลักรับรองยืนยันเพื่อมรรคผลนิพพานโดยตรง ๆ

พระวินัยตีขนาบไว้สองข้าง อย่าข้ามไป นั้น ข้ามไปนี้ตกเหวตกบ่อข้ามพระวินัยธรรมเป็นสายทางเดินได้แก่ สติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม ขันติธรรม เอาขยันเท่าไรเร่งลงไปภาวนา นี้เรียกว่าธรรมให้เดิน พระวินัยอย่าไปแตะอย่าไปข้ามเป็นอันขาดสองฟากทาง ออกนอกนั้นเป็นอันตรายทั้งนั้น นอกเขตพระวินัยไปแล้วอันตรายทั้งหมด

เพราะฉะนั้นจึงตีไว้ พระวินัยล้อมเอาไว้ เรียกว่าอยู่ในเขตปลอดภัย ถ้าผู้อยู่ในพระวินัยแล้วเรียกว่าเป็นผู้ปลอดภัย

พระสงฆ์องค์ใดก็ตามถ้าเป็นผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ เฉพาะอย่างยิ่งตามหลักพระวินัยแล้วเรียกว่าปลอดภัย จากนั้นธรรมก็ก้าวเดินไป ๆ ถ้าผิดเพี้ยนจากพระวินัยเสียอย่างเดียวเท่านั้นและทอละ กลายเป็น อลัชชิตา หาความละเอียดไม่ได้ นี่ละเรื่องนิกายนี้แต่ไก่แต่เป็ดมันก็มีชื่อ ตั้งไปอย่างนั้นละนิกายนั้นนิกายนี้ นิกายแปลว่าหมู่ว่าพวก ก็ตั้งกันไว้อย่างนั้น เหตุที่จะตั้งนี้ก็เพราะปฏิบัติพระวินัยยิ่งหย่อนกว่ากัน เข้ากันไม่สนิท จากนั้นก็แยกกันออก ที่นี้มีผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ก็แสดงว่าเป็นผู้ประสานพระวินัยเข้าดีด้วยกัน ก็เข้ากันได้ นั้น

อย่างพระเมืองโกสัมพี พระธรรมกถึกกับพระวินัยธร สองคณะนี้ทะเลาะกัน แดกจากกัน พระพุทธเจ้ามาระงับเสร็จลงเรียบร้อยแล้ว ทั้งสองนี้ไม่ต้องไปยุติที่ไหน เข้ากันสนิทเลย นั้น อย่างนั้นแหละ ถ้าลงหลักธรรมวินัย เฉพาะอย่างยิ่งพระวินัยเข้ากันแล้วเข้ากันได้สนิททั้งนั้น พระวัดมาบจันทร์นี่วัดทางพระวินัยนะสำคัญ ทางธรรมมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน แต่พระวินัยต้องแบบเดียวกันเลย ผิดกันไม่ได้ ถ้าผิดรังเกียจกันทันที เป็นนานาสังวาสไปทันที ความเป็นอยู่ไม่เหมือนกันแตกต่างกันได้ เพราะฉะนั้นพระวินัยจึงเป็นของสำคัญ ที่จะร้อยกรองพระสงฆ์ให้แน่นหนามั่นคงต่อกัน สนิทสนมกันไปตลอดด้วยพระวินัย ธรรมมีความยิ่งหย่อนต่างกัน ท่านไม่ถือเป็นประมาณ แต่พระวินัยนี้เป็นแบบเดียวกันเลย

ใครจะบวชจากที่ไหน ๆ มากก็ตาม บวชตามหลักพระวินัย ปฏิบัติตามพระวินัยแล้วเป็นพระสงฆ์ขึ้นมาเหมือนกันหมด หลักพระวินัยจึงสำคัญมาก ที่จะร้อยกรองพระให้มีความแน่นหนามั่นคงต่อกัน มีความสนิทสนมกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ คือพระวินัย ถ้าต่างองค์ต่างปฏิบัติดีตามพระวินัยแล้วเข้ากันได้สนิททั้งนั้นแหละ อย่าว่าแต่ที่อื่นเลย แม้แต่วัดป่าบ้านตาดก็ลองดูซินะ ถ้าองค์ไหนมาฝ่าฝืนธรรมวินัยให้เห็นต่อหน้าด้วยเจตนาลามก ชับออกทันทีเลยไม่ให้อยู่

ไม่ว่าวัดไหนก็เหมือนกัน ท่านมีสิทธิจะขับออกได้ตามหลักผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบถูกต้องตามพระวินัย ชับผู้ปฏิบัติเหลวแหลกแหวกแนวออกได้ทั้งนั้นแหละ ท่านไม่ให้อยู่ อับเปหิ ชับไล่เลย ถ้าหากว่าไม่ผิดพลาดอย่างนั้น ผิดพลาดตามธรรมดาท่านก็ให้อภัยโทษกันเป็นธรรมดา ถ้าผิดพลาดด้วยเจตนาที่รุนแรงมากนะ ถึงขั้น อลัชชิตา หาความละเอียดเบาไปไม่ได้ คนนี้เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปเลย พระพุทธเจ้าคือพระวินัย พระธรรมและพระวินัยนี้แล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคตเมื่อเราล่วง

ไปแล้ว เพราะฉะนั้นพระธรรมกับพระวินัยจึงเป็นองค์ศาสดาติดกับพระตลอดไปเลย พระวินัยสำคัญมากที่สุด ถ้าเคลื่อนจากพระวินัยแล้วเท่ากับเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป เพราะฉะนั้นพระเราจึงแน่นหนามั่นคงอยู่กับพระวินัย

อย่างอื่นเรื่องอรรถเรื่องธรรม ผู้ไม่เคยเดินจงกรมก็มี เราก็พูดพวกเพื่อนของเรา นี่แหละ เราเรียนหนังสืออยู่ มันก็เป็นตามนิสัยนั่นแหละ เรียนหนังสือก็ไม่เคยลดละสมาธิภาวนา แต่ไม่เคยเล่าให้ใครฟัง ไปกับหมู่กับพวกก็เป็นพวกลิงพวกค่างด้วยกัน พูดหยอกเล่นกันเป็นธรรมดาในวงของพระ แต่เรื่องภาวนาไม่พูดเลยทั้งๆ ที่ทำอยู่เป็นประจำ เรียนหนังสือเราก็ไม่เคยลดละนะภาวนา ทำอยู่คนเดียวไม่ให้ใครทราบ เรื่องภาวนานี้ไม่พูดเลย เรื่องอื่นพูดได้หมดแหละเพราะมันพวกลิงพวกค่างอย่างเดียวกัน ถ้าไปพูดภาวนามันแหย่กัน หยอกเล่นกัน

แขนซ้ายแขนขวา จะไปเอาโทษกับแขนใดใช้ไหม ก็พวกเดียวกันพูดแหย่กันธรรมดา จะเอาโทษเอากรรมกันไม่ได้ เราจึงไม่พูด เฉย เรียนหนังสืออยู่เราก็ไม่เคยลดละนะภาวนา มันหากเป็นอยู่ในจิตตลอด แต่เรื่องที่จะพูดออกให้เพื่อนฝูงที่เรียนหนังสือนี้ไม่เคยพูดเลย เฉย บางทีตึกๆ ก็ต้อมๆ มาเดินจงกรมกลางคืนตึกๆ เงียบๆ เรียนหนังสือนั่งเหนื่อยแล้วก็ลงมาเดินจงกรม มีเพื่อนผ่านมา ทำอะไร เราก็เผลอไปเราก็ดี ว่าเดินจงกรมอยู่ เหนอ จะไปสวรรค์นิพพานเดี๋ยวนี้หรือ รอกันเสียก่อนๆ นั้นเห็นไหมมันเอาแล้ว มันพูดเล่น แล้วไปจับผิดจับถูกกับมันอะไรได้ละพวกนี้พวกบ้า เราก็เลยต้องหลบบ้าแหละ

ตั้งแต่นั้นต่อไปลงไปเดินจงกรมนี้ เพื่อนฝูงมาเห็นถาม ทำอะไร โอ๊ย เปลี่ยนบรรยากาศ นั่นแก้ไปเสีย ไม่ได้ว่าเดินจงกรม ว่าเปลี่ยนบรรยากาศ ไม่งั้นมันแหย่เอาเรื่องภาวนาเราจึงไม่พูด นี้มีความยิ่งหย่อนต่างกัน บางองค์ไม่เคยภาวนาเลย แต่หลักพระวินัยต้องแบบเดียวกันผิดไม่ได้ รังเกียจกันทันทีเลย พระวินัยจึงเป็นหลักเกณฑ์ของพระ ชีวิตของพระอยู่กับพระวินัย จะมาทำผิดพลาดให้เห็นไม่ได้ ถ้าผิดพลาดด้วยความเผลอ ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์เป็นอีกอย่างหนึ่ง ผิดพลาดด้วย อลัชชิตา นี้รังเกียจกันตลอด ดีไม่ดีขับหนีเลยไม่ให้อยู่ เพราะเป็นเรื่องลามกมากที่สุดทีเดียว นี่ละพระ ชีวิตของพระอยู่ด้วยกันด้วยพระวินัย ถ้าอ่อนพระวินัยไม่สนิท แม้แต่วัดเดียวกันก็ขับออกเลยไม่ให้อยู่ ชีวิตของพระ เครื่องวัดของพระอยู่ตรงนี้

วันนี้ก็พูดเรื่องอะไรต่ออะไร เลยไปเรื่อย ๆ เลย พูดไม่ทราบว่าจะใครมาจากไหนๆ ก็เป็นลูกพระพุทธเจ้าเหมือนกันละ ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมก็แล้วกัน เทศน์อรรถเทศน์ธรรมให้ฟัง เวลานี้จิตใจของชาวพุทธเรา ในเมืองไทยนี้เป็นชาวพุทธเสียมากต่อมาก

มักจะทำลายสิ่งที่ดีงาม และส่งเสริมสิ่งที่เลวร้ายขึ้นมาโดยลำดับลำดับ ทำให้ดูหัวใจของตัวทุกคน เวลานี้เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าสิ่งใดดีงามควรที่จะได้รับการบำรุงส่งเสริมขึ้นไป เวลาเห็นผู้ดีปฏิบัติปฏิบัติชอบมักจะดูถูกเหยียดหยาม พุดแห่พุดแทงอะไรต่างๆ นานา นี่เป็นการทำลายความดี มักเป็นอย่างนั้นชาวพุทธเราเวลานี้ กำลังส่งเสริม นรกจกเปรตความสกปรกอันเลวร้ายออกจากหัวใจ ออกมาระบายทางกายวาจาความประพฤติ และคละเคล้ากันไปด้วยความเลวร้ายต่างๆ มีเยอะเวลานี้

ผู้ที่ทำความดีงามอะไรเลยต้องหลบๆ ซ่อนๆ นะ พวกอุบาทว์นี้มันพิลึก มันหนาแน่น ความดีทั้งหลายเลยจะไม่มีเหลือในประเทศไทยเรานะ มักจะทำลายของดี ส่งเสริมของชั่วเวลานี้ ดูกันทุกคนทั่วประเทศไทย เป็นอย่างนั้นเสียมาก คนที่จะไปส่งเสริมผู้ดีผู้ดีให้หนาแน่นมันคงขึ้นไปไม่ค่อยมีและไม่มี มีแต่เหยียบย่ำทำลายลงไปในเรื่องที่ดีงามทั้งหลาย แล้วส่งเสริมที่สกปรกรกรุงรังนั้นขึ้นไปเรื่อย ๆ นี่เมืองไทยเราจะเป็นทะเลแห่งความสกปรกนะ เลวร้ายไปหมด ถ้าต่างคนต่างหันหลังให้พระพุทธเจ้าแล้ว เอาเถอะ ใครจะเก่งขนาดไหนก็เก่งไม่มีทาง ถ้าเดินหันหน้าเข้าหาพระพุทธเจ้า น้อมรับ ธรรมธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วไปปฏิบัติตน เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธต้องร่วมมือกัน ไม่ใช่คนอื่น

ธรรมพระพุทธเจ้าสอนโลกให้ผิดไปไม่มี มีแต่สอนให้ถูกต้องดีงามทั้งนั้น เพราะฉะนั้นจึงให้พากันปฏิบัติ เวลานี้มักจะทำลายสิ่งที่ดีงามทั้งหลายเรื่อย ๆ ไปที่ไหน ๆ มักจะเป็นอยู่เสมอทำลายสิ่งดีงาม ส่งเสริมสิ่งที่ชั่วช้าลามกขึ้นทั่วประเทศไทยของเรา ตั้งแต่วงการลงมา วงราชการหน่วยไหนที่จะส่งเสริมศีลธรรมให้มีในใจ ในหน่วยราชการต่างๆ นี้ไม่ค่อยเห็นมีนะ มีตั้งแต่พูดไปแบบเป็นบ้านะ บ้ายศ บ้าลาก บ้าอำนาจ บาดรหลงไป ลืมเนื้อลืมตัว ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องของกิเลสทั้งนั้นที่จะทำลายของดีของดีท่านไม่ได้ทำลายผู้ใด ท่านส่งเสริมแต่ความดีงามไปเรื่อย ๆ

ไอ้ความชั่วคนชั่วนี้มันออกอาละวาดอย่างนั้นละ แล้วยังมีอำนาจบาดรหลงทางการปกครองด้วยแล้ว เอาอำนาจบาดรหลงปา ๆ เกื่อน ๆ ไปเหยียบย่ำทำลายสิ่งที่ดีงามทั้งหลายให้เสียไป มีมากนะเวลานี้ ยิ่งหนาแน่นขึ้นไปทุกวัน ๆ ธรรมนี้จับไม่มีเอณมีเอียง ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก นี่เราดูโลกเราก็ดูมาตลอดเราพูดจริง ๆ ตั้งแต่ก่อนดูหัวใจเรา กิเลสกับธรรมพืดกันบนหัวใจไม่ได้มองหน้ามองหลัง ดูตั้งแต่กิเลสกับธรรมพืดกันเท่านั้น ฟาดเสียเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม กิเลสมันเล็ดลงไปแล้ว ที่นี้จึงได้พิจารณา ที่นี้ออกหมดละ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วมันจะไม่มีรู้ได้ใจ เมื่อออกเพื่อรู้ ใจนี้เป็นนักรู้ ออก

ไปก็ออกด้วยความรู้มันต้องรู้ ผิดถูกชั่วดีต้องรู้ ครั้นรวมลงมาแล้วในเมืองไทยเราเวลานี้ พวกกันส่งเสริมความชั่วช้าลามกมากขึ้น ๆ นะ จะส่งเสริมความดีมีน้อยมากทีเดียว

อันนี้ให้ชาวพุทธเราตั้งแต่วังรัฐบาลลงมา ควรพิจารณา อย่าเป็นบ้าตื่นยศ ตื่นลาภ ตื่นอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ มันจะทำลายชาติโคตรแซ่ของชาติไทยเราไปหมดนะ จะไม่มีอะไรเหลือ ถ้าไม่ใช่ศีลธรรมแล้วไม่มีอะไรที่จะดีละ ถ้าอำนาจของกิเลสไม่มีทาง หยิ่งไปเท่าไรก็หยิ่งไปอย่างนั้นละ เหมือนอึ่งอ่างกับวัว อึ่งอ่างกับวัวเป็นยังไง อึ่งอ่างมันตัวเล็ก ๆ วัวมาหากินที่นั่น วัวมันตัวใหญ่ขนาดไหนเรารู้แล้ว ทีนี้เวลาแม่ไปหากินกลับมาพูดให้แม่ฟัง แม่สัตว์ตัวหนึ่งมานี้ตัวใหญ่ มานี้เกือบเหยียบหัวหนู นะ พูดกับแม่ว่าหนู เราก้เอาภาษานี้มาพูด เกือบเหยียบหัวหนู มันใหญ่ขนาดไหน อยู่ใหญ่มากแม่

แม่อีกเลยพองตัวขึ้น อึ่งอ่างนั้นแหละพองตัวขึ้น มันใหญ่ขนาดไหน ใหญ่ขนาดนี้ใช้ไหม อยู่ ใหญ่กว่านี้แม่ พองขึ้น ใหญ่ขนาดนี้ไหม เทานี้ไหม ทีนี้พองไปพองมาต้องแตก อึ่งอ่างแตก นั่นเห็นไหมละอึ่งอ่าง อย่าไปพองตัวเกินไปมันจะต้องแตกนะ นี่ละเป็นบ้ายศ บ้าลาภ บ้าสรรเสริญเยินยอ เป็นบ้าอำนาจนี้สำคัญมาก ถ้างงเป็นบ้าอำนาจนี้ไม่ได้มองดูใครนะ มองดูแต่ตัวเอง พรรคพวกของตัวเอง เพื่อนฝูงตัวเอง วงศ์สกุลของตัวเอง แล้วเหยียบย่ำไปทั่วประเทศเขตแดนเสียหายไปหมด นี่อำนาจบ้า อำนาจป่า เกื่อนเป็นอย่างนี้นะ เวลาในเมืองไทยเรากำลังเป็น

นี้เราเอาธรรมไปจับดูนะ เราไม่ได้มาหาดูถูกเหยียบย่ำทำลายผู้หนึ่งผู้ใดโดยหาเหตุผลไม่ได้ เอาธรรมจับดูความเคลื่อนไหวของโลก ตั้งแต่วังรัฐบาลลงมาเป็นยังไง เวลานี้เป็นยังไง มันมีแต่เหยียบกันลง ๆ เห็นแก่พรรคแก่พวกแก่เพื่อนแก่ฝูงตัวเอง จับยึดเข้าไปตำแหน่งหน้าที่อะไร ชัดกันราวฟ้ากับดินก็จับยึดเข้าไป ๆ เพื่อเห็นแก่ฝูงตัวเอง กำลังเป็นนะเวลานี้ ราชการมันจะเจริญไปไม่ได้เมืองไทยเราถ้าเป็นอย่างนี้ ปล่อยให้ใครเข้าไปเป็นเจ้าของก็เป็นอำนาจบาตรหลวง กดถ่วงชาติไทยลงโดยลำดับลำดับ ที่จะยกยอชาติไทยขึ้นไปด้วยความเป็นธรรมไม่ค่อยมีและไม่มี มันติดตันไปอย่างนั้นละ นี้เราเอาธรรมจับ ตั้งแต่บัดนั้นมานะเราเทศน์สอนโลก

เราดูโลกเราดูจริง ๆ ไม่ได้ตำหนิติเตียนด้วยลำเอียงอย่างนั้นอย่างนี้ไม่มี ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก อย่างนี้ไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นจึงเรียกว่าธรรมสอนโลก ใครบางคนเขาก็ว่ามาเล่นการบ้านการเมือง การบ้านการเมืองอะไร การบ้านการเมืองก็คือการหมกมิดกัน เราเอาค้อนเอาไม้มาไล่ตีหมกมิดกัน จะว่าการบ้านการเมืองอะไร ธรรม

สอนโลก นั่น การบ้านการเมืองอะไร ธรรมสอนโลก เท่ากับเอาไม้มาตีหมุหมามันกำลัง กัดกัน แย่งยศแย่งลาภแย่งความสรรเสริญเยินยอ อำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ กัด กันแล้วก็มาตีออก ให้รู้จักฐานะสูงต่ำของตัวเอง มีวาสนาบุญกรรมติดตัวบ้าง อย่ามีแต่ ความเห่อเหิมลืมนื้อลืมตัว เป็นอึ่งเป็นอ่างเดี่ยวท้องแตก แน่ะ ก็สอนถูกต้องอยู่แล้วนี่ ไม่ได้ผิดไปที่ไหน สอนด้วยความถูกต้องดีงาม

เวลานี้เลอะเทอะนะ เมืองไทยเรามักทำลายของดี อะไรของดีของดีนี่เข้าไป ทำลาย ๆ รุมกันทำลาย แยกกันทำลายทุกแง่ทุกมุมเวลานี้ เป็นอย่างนั้นนะ ผู้ที่จะส่งเสริมความดีงามคนดีทั้งหลาย ให้มีกำลังจิตใจประพฤติปฏิบัติตัว เพื่อความเป็นคนดี และส่วนรวมไม่ค่อยมีนะเวลานี้ มีแต่คอยจะทำลายความดีคนดีให้ขาดสะบั้นลงไป ๆ เป็นอย่างนั้นนะ ให้ดูตัวเองเมืองไทยเรา อย่าทำลายของดี ให้ทำลายของชั่วออก ให้ส่งเสริมของดีขึ้นมาทั้งเขาทั้งเรา ต่างคนส่งเสริมแล้วเมืองไทยจะเจริญรุ่งเรือง

อย่าเอาดีตั้งแต่ตัวแต่พรรคแต่พวกของตัวเอง มันเหยียบหัวคนอื่นทั่วประเทศไทย เขามีหัวใจเหมือนกัน ไม่ใช่มีหัวใจแต่เราคนเดียว ใคร ๆ ก็มีหัวใจ แม้แต่กบเขียดเขาก็ มีหัวใจ เราเป็นคนด้วยกันมีหัวใจด้วยกัน ควรจะมองดูหัวใจกัน ให้รู้จักความผิดถูกชั่ว ดี แล้วจะอยู่กันได้ นะ ยศ ๆ แยะ ๆ อะไรนั้นมันไม่เกิดประโยชน์อะไรละ มันทำให้คน เป็นบ้าต่างหาก ถ้าเป็นธรรมแล้วไม่ลืมนื้อ รู้เนื้อรู้ตัวด้วยกันทุกคนนั่นแหละ วันนี้พูด เพียงเท่านี้ละ ไม่พูดมากมายนักละ เหนื่อยแล้ว เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz